Микола Некрасов

Трійка

Перекладач: М. Терещенко

Чом ти пильно зориш на дорогу,
Без веселих подружок стоїш?
Мабуть, серце здіймає тривогу —
І лице спалахнуло ясніш.

І чому поспішаєш хапливо,
Хочеш тройку догнати мерщій?..
Щоб на тебе, стрункy і вродливу,
Задивився корнет молодий.

Задивитись на тебе не диво,
Покохать тебе кожен не пріч:
В'ється стрічка червона грайливо
У косі твоїй, чорній як ніч;

Крізь рум'янець на щічці смуглявій
Пробивається ніжний пушок,
Сміло дивиться погляд лукавий
З-під твоїх напівкруглих брівок.

Дивний погляд чорнявки-дикунки,
Повний чарів, що збуджують кров,
Старика підіб'є на дарунки,
Кине в серце юнацьке любов.

Поживеш у розкошах ти вволю,
І легке твоє буде життя...
Та не те тобі спало на долю:
З мужиком будеш жить без пуття.

Підв'язавши угору поділки,
Перетягнеш ти груди свої,
Буде бить чоловік без горілки,
Дні отруїть свекруха твої.

Одцвітеш від важкої роботи
Ти, не встигши розквітнуть, за мить.
І поринеш ти в сон і турботи,
Будеш няньчити, їсти й робить.

І в лиці твоїм, повнім горіння
І життя, — миттю з'явиться жах,
Вічний вираз тупого терпіння,
І безглуздий, страшний переляк.

І сховають в глибоку могилу,
Коли шляхом ти пройдеш своїм,
Надаремне розтрачену силу
І життя, не зігріте нічим.

Не дивися ж, сумна, на дорогу
І за тройкою ти не спіши,
І тужливу на серці тривогу
Назавжди ти в собі заглуши!

Не догнать тобі тройки прудкої:
Коні сповнені сили міцної,
І підпилий візник, і к другій
Мчить корнет, наче той буревій...

1846